

HOORZITTING OP UITNODIGING VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING TOT BESCHERMING VAN VOGELS

Op uitnodiging van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels, Nachtegaalstraat 60 bis, Utrecht-2 (in het hier volgende kortweg te noemen „Vogelbescherming“) waren op zaterdag 25 maart jl. vertegenwoordigers van besturen van diverse vogelbeschermingswachten, vogelwerkgroepen enz. in Amersfoort bijeen teneinde gehoor en zomogelijk antwoord te geven op de brandende vraag: hoe dient de organisatie, de taak en de werkwijze van de vogelbescherming in Nederland in het heden en in de toekomst ingericht te worden? Met name: moet het zo doorgaan: „Vogelbescherming“ een representatief lichaam van naam, dat er vooral gezien het verleden op vogelbeschermingsgebied zijn mag en daarnaast een groot aantal kleinere organisaties (al of niet rechtspersoonlijkheid bezittende) die streeksgewijs elk op hun eigen manier óók vogelbescherming nastreven, zonder echter enige binding te hebben met de landelijke organisatie „Vogelbescherming“?

Uitgangspunt van de discussie was: de bescherming van vogels vormt een noodzakelijk specialisme in het kader van het natuurbehoud, dat ondergebracht bij een algemene vereniging minder, althans te weinig, tot zijn recht komt. Dat was geen punt van twijfel.

Doch wél diende de vinger op de wonde plekken, die er zijn, gelegd te worden te weten:

1. dat in de huidige situatie „Vogelbescherming“ onvoldoende betrokken is bij de werkelijke problemen op het gebied van vogelbescherming in ons land;
2. dat de bestaande structuur en organisatievorm van „Vogelbescherming“, naar is gebleken, weinig geschikt is op bedoeld gebied een slagvaardig beleid mogelijk te maken;
3. dat er (zoals reeds gezegd) geen coördinatieverband bestaat tussen „Vogelbescherming“ en de kleinere vogelbeschermingswachten en -werkgroepen.

Over het laatste punt is, conform verwachting, langdurig van gedachten gewisseld. Tal van mensen zouden wel een federatief verband willen zien tussen „Vogelbescherming“ en de rest. Doch de vraag is: hoe krijgt men hen daartoe? Nederlanders hebben er een hekel aan hun zelfstandigheid prijs te geven. En de Friezen denken daar niet anders over! De Bond van Friese Vogelbeschermingswachten (BTVBW) hebben \pm 11.000 leden, doch om zich te sub-coördineren t.o.v. „Vogelbescherming“ heeft voor hen momenteel geen enkele aantrekkelijkheid.

Zijpaden werden ook ruimschoots bewandeld. Dat hoort er nu eenmaal bij. Doch de kern van de zaak, datgene dat „Vogelbeschermingskringen“ verontrust, is hetgeen in punt 2 gesignaleerd wordt: het beleid van „Vogelbescherming“ ic. het niet slagvaardig kunnen optreden bij haar bestaande structuur en daardoor het onvoldoende betrokken zijn bij de werkelijke problemen op het gebied van de vogelbescherming. Dat is een kwestie van veel gewicht. Toch is de oplossing eenvoudig. Namelijk dit: zodra „Vogelbescherming“ weer jonge ervaren actieve mensen aan het roer heeft (beroepsmatig wel te verstaan) met organisatietalent, commercieel inzicht, doorzettingsvermogen, werkelijkheidszin en bovendien geobsedeerd van vogeltjes, dan komt zij tot een nieuw leven en dan volgt de rest vanzelf. Doch eerst „Vogelbescherming“ gezond maken. Ook deze kwestie is besproken.

Terzijde kan nog aangestipt worden: zou „Vogelbescherming“ er niet mee gebaat zijn als er een afsplitsing van taken plaats had: de oude (verenigings)vorm handhaven voor het beheer van bezittingen en een nieuwe (stichtings)vorm scheppen voor het propageren van vogelstudie, vogelbescherming, binding met streekorganisaties enz.? Een stichting werkt gemakkelijker dan een vereniging.

Afgewacht moet worden of en in hoeverre de besprekingen resultaat hebben gesorteerd. In ieder geval wordt er over enige tijd opnieuw contact opgenomen. Dus tot dan.

Jan Dekker